

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

Για τον τραγικό θάνατο συναδέλφισσας στη Θεσσαλονίκη

Ο θάνατος της συναδέλφισσάς μας στη Θεσσαλονίκη, που φαίνεται να συνδέεται με τις συνθήκες εργασίας που είχαν διαμορφωθεί στο σχολείο της, αποτελεί ένα τραγικό γεγονός που συγκλονίζει την εκπαιδευτική κοινότητα, όχι μόνο σε ολόκληρη τη Θεσσαλονίκη αλλά και σε όλη τη χώρα. **Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά της και στους συναδέλφους της.**

Το τραγικό αυτό γεγονός επαναφέρει με οδυνηρό τρόπο στο προσκήνιο την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στα σχολεία, ως αποτέλεσμα της διαχρονικής αντιεκπαιδευτικής πολιτικής όλων των κυβερνήσεων. Το περιστατικό αυτό δεν μπορεί να ιδωθεί ως ένα «μεμονωμένο γεγονός». Αναδεικνύει την ασφυκτική πίεση, την εντατικοποίηση της εργασίας, καθώς και το κλίμα φόβου και αυταρχισμού που διαμορφώνεται όλο και συχνότερα στους χώρους δουλειάς των εκπαιδευτικών.

Αναδεικνύει επίσης το γεγονός ότι η **κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας έχουν αφήσει τους εκπαιδευτικούς χωρίς ουσιαστική στήριξη** απέναντι στις ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις και πιέσεις της καθημερινής σχολικής πραγματικότητας.

Η αναζήτηση ευθυνών ανάμεσα στους μαθητές του σχολείου, στον σύλλογο διδασκόντων ή στους γονείς συσκοτίζει το μεγάλο πρόβλημα: **την εργασιακή, παιδαγωγική και ανθρώπινη απαξίωση των εκπαιδευτικών από την αντιεκπαιδευτική πολιτική που εφαρμόζεται διαχρονικά.** Οι εκπαιδευτικοί καλούνται να ανταποκριθούν σε ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις χωρίς καμία ουσιαστική στήριξη, προσπαθώντας καθημερινά να κάνουν τη δουλειά τους, να κρατήσουν όρθιο το σχολείο και να σταθούν και οι ίδιοι όρθιοι.

Η πραγματικότητα στα σχολεία είναι αποκαλυπτική: πολυπληθή τμήματα, μετακινήσεις σε 4 και 5 σχολεία, υποχρεωτικές υπερωρίες, εντατικοποίηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ελλιπής στήριξη των σχολικών μονάδων με κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους και ένα διαρκώς αυξανόμενο βάρος ευθυνών στους εκπαιδευτικούς. Την ίδια στιγμή, μέσα στο σχολείο αντανακλώνται οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες που βιώνουν οι μαθητές και οι οικογένειές τους, η εξάντληση από το άγχος των εξετάσεων και των φροντιστηρίων, που θα γιγαντωθούν ακόμη περισσότερο αν εφαρμοστεί το λεγόμενο «εθνικό απολυτήριο», κάνοντας το σχολείο ακόμη πιο πιεστικό

και αποκρουστικό για τα παιδιά. **Όλη αυτή η κατάσταση δεν μπορεί παρά να μας γεμίζει οργή.**

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο καλούμαστε ως εκπαιδευτικοί να επιτελέσουμε τον παιδαγωγικό μας ρόλο. **Έναν ρόλο που διαρκώς απαξιώνεται, πρώτα και κύρια από την ίδια την κυβερνητική πολιτική:** με τις απειλές απέναντι στον κλάδο μας μέσω του νέου πειθαρχικού, με τις χιλιάδες διώξεις συναδέλφων επειδή αγωνίζονται ενάντια στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης, με την οικονομική απαξίωση των εκπαιδευτικών και με τη διαρκή εντατικοποίηση της εργασίας μας.

Ο σύγχρονος εκπαιδευτικός χρειάζεται ουσιαστική στήριξη στην πράξη. Είναι αναγκαία η σταθερή παρουσία κοινωνικών λειτουργών και ψυχολόγων στα σχολεία, καθώς και η δημιουργία ενός οργανωμένου υποστηρικτικού δικτύου για τους εκπαιδευτικούς σε κάθε σχολική μονάδα. Μόνο έτσι μπορεί να ενισχυθεί πραγματικά ο παιδαγωγικός και υποστηρικτικός μας ρόλος, ώστε να μπορούμε να εντοπίζουμε έγκαιρα τα προβλήματα των μαθητών και να παρεμβαίνουμε ουσιαστικά προς όφελός τους.

Η ευθύνη για τα προβλήματα που οξύνονται μέσα στα σχολεία βαραίνει το Υπουργείο Παιδείας και τη διοίκηση της εκπαίδευσης, που γνωρίζουν πολύ καλά την πραγματική κατάσταση των σχολείων, αλλά συνειδητά την αγνοούν. Την ίδια στιγμή προωθούν αποκάλυπτα την πολιτική των διώξεων και της καταστολής απέναντι στους εκπαιδευτικούς, ενισχύοντας παράλληλα την πορεία εμπορευματοποίησης και υποβάθμισης του δημόσιου σχολείου.

Φυσικά, δεν αρκεί μόνο η διερεύνηση των γεγονότων στη Θεσσαλονίκη, αν και αυτό είναι αναγκαίο και πρέπει να γίνει. Το πιο σημαντικό είναι να παρθούν άμεσα μέτρα για την ουσιαστική στήριξη των εκπαιδευτικών και να ανατραπούν οι άθλιες πολιτικές που απαξιώνουν το έργο και την αξιοπρέπειά μας.

Απαιτούνται μέτρα τώρα, με βάση τις διεκδικήσεις του κλάδου, για την πραγματική στήριξη και προστασία των εκπαιδευτικών. **Δεν θα είναι αύριο αργά, είναι ήδη αργά.**

Καλούμε τα ΔΣ της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ να αναλάβουν εδώ και τώρα αγωνιστικές πρωτοβουλίες για την υπεράσπιση της εργασιακής και παιδαγωγικής υπόστασης των εκπαιδευτικών, προχωρώντας στην προκήρυξη πανεκπαιδευτικής κινητοποίησης μέσα στον Μάρτη.

Οι εκπαιδευτικοί δεν είμαστε αναλώσιμοι και το δημόσιο σχολείο δεν μπορεί να λειτουργεί πάνω στην εξάντληση των ανθρώπων του.

Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για ένα δημόσιο σχολείο που να μορφώνει ουσιαστικά τα παιδιά και να στηρίζει πραγματικά τους εκπαιδευτικούς που το κρατούν όρθιο καθημερινά.